

Katedra Chirurgii, Ortopedii i Rentgenologii,  
Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej w Koszycach (Słowacja)

MIHÁLY M., LEDECKÝ V., ČAPÍK I., ŠEVČIK A.

### *Choroby zębów u koni*

Teeth diseases un horses

Celem niniejszej pracy było określenie stanu zębów u koni. Badania przeprowadzono u 69 przypadkowo dobranych koni stosując oglądanie, omacywanie a u koni z zaawansowanymi zmianami wykonywaliśmy badanie rtg i endoskopowe. Konie podzieliliśmy na grupy według wieku i płci. Według wieku wyróżniliśmy 4 grupy. Do grupy I zaszeregowano konie młodsze niż 2,5 roku; do II – 2,5 do 5 lat; do III zwierzęta w wieku 5 do 11 lat a do IV grupy starsze niż 11 lat. Według płci było 44 klacze, 15 wałachów i 10 ogierów. Według ras skład był następujący: 62 gorąco krwistych, 2 zimnokrwiste, 2 konie robocze i 1 kuc szetlandzki. U 23 koni (33,3%) nie stwierdziliśmy żadnych chorób zębów; u 31 koni (44,93%) obecny był jeden rodzaj choroby a u 15 koni (21,74%) stwierdziliśmy dwa rodzaje zmian chorobowych.

Najwyższy odsetek chorób był stwierdzony w III grupie wiekowej tzn aż 78,24% zwierząt tej grupy wykazywało jedną z chorób zębów.

Najczęściej stwierdzanymi chorobami były: zgryz karpiowaty – 15 koni (21,74%), kolce szklwne – 10 koni (14,49%), ostry zgryz – 8 koni (11,59%). Ponadto stwierdziliśmy przetrwałe zęby mleczne (3 przypadki), zgryz schodkowaty (2 przypadki), nowotwory żuchwy (2 przypadki), po jednym przypadku: oligodontia, złamania siekaczy, złamania koźeni przedtrzonowców, nadmiernego starcia siekaczy, nieprawidłowego zgryzu siekaczy. Badaliśmy też występowanie kłów u klaczy. U 1 klaczy stwierdziliśmy wszystkie 4 kły a u 2 – jedynie ich obecność w żuchwie. Zęby wilcze (P1) stwierdziliśmy u 7 koni, przy czym nie obserwowano żadnych problemów z nimi związanych. Ze wszystkich badanych przypadków tylko cztery były związane z wyraźnymi zaburzeniami przyjmowania pokarmu.